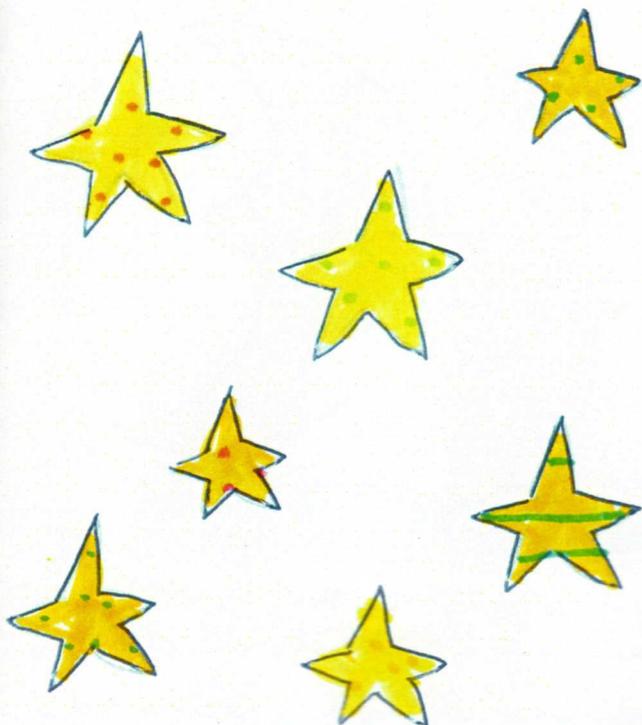

POESIA

Un día naceu unha nena, unha nena especial.
No verán aburríase e no outono moito máis.
Idea a que se lle ocorreu no inverno, unha idea.
Versos compondría, despois da clase de xeografía.
Escribíalos con ledicia, amor e con corazón.
Relucente parecía das ideas que se lle ocurrían.
Sempre estaba abraçada acordándose do que lle pasara.
Onte escribiu unha poesía con moita ilusión!
(Antía)

Marinheiro, marinheiro

Aí, lonxe da tita terra.

Pescando co teu compañeiro,

Observas o mar e a lita.

Unha brisa despiadada,

Bezos escóitase.

Así, a rosa viaxe remata a alba.

(Ana)

Foi Lucía ao campo,
Lucía colleu moitas flores,
Orquídeas, bonitas,
Rosas preciosas.
(Lucía D)

Ana foi polo pasillo,
Maria seguíuna,
Isabel foi detrás,
Gabriel, o curioso, tras Iso
Os amigos van xogar.
(Lucía D)

Esta noite hai lúa chea
Sombreado a ventá.
Tardará unhas horas, en
Regresar ata acá.
Ela é moi listiña e sabe
Lostrar a túa risiña.
A lúa é fenomenal.
(María)

